

Matthew Ehret: EXPANDUJÍCÍ SEBEVRAŽEDNÝ PAKT NATO HROZÍ ZAPÁLENÍM CELOSVĚTOVÉHO POŽÁRU

- CZ24 News | 7. června 2022

*Je možné, že válka, o níž jsme si mysleli, že jsme ji v **roce 1945** vyhráli, byla jen bitvou v rámci větší války o civilizaci, jejíž výsledek se teprve ukáže?*

Rozhodnutí, které nedávno vyjádřily **finská a švédská vláda**, připojit se ke kolektivnímu sebevražednému paktu **NATO**, by nemělo být velkým překvapením pro nikoho, kdo v posledních 77 letech věnoval pozornost růstu nacismu.

Tento růst má nejen podobu obnovy [hákovými kříži potetovaných, černým sluncem okultismu milujících, vlčími anděly ověšených neonacistů Azov, C14, Svoboda a Aidar na dnešní Ukrajině](#), ale i celého **přepisování dějin druhé světové války**, které se během 30 let od rozpadu Sovětského svazu urychleně ponořilo do neskutečna.

V celém spektru členských zemí bývalé **Varšavské smlouvy**, které byly začleněny do NATO, jako je **Litva, Estonsko, Albánie, Slovensko** a **Lotyšsko**, jsou nacističtí kolaboranti z druhé světové války oslavováni sochami, veřejnými pamětními deskami, pomníky a dokonce i školami, parky a **ulicemi přejmenovanými** po nacistech. Oslavování nacistických kolaborantů a zároveň bourání prosovětských pomníků se stalo téměř podmínkou pro každý stát, který chce vstoupit do NATO.

V **Estonsku**, které vstoupilo do NATO v roce 2004, oslavuje ministerstvem obrany financovaná společnost **Erna** nacistickou sabotérskou skupinu Erna, která za druhé světové války spolupracovala s **Waffen SS**, přičemž [předvoj Erny](#) byl povýšen na oficiální národní hrdiny. V **Albánii** premiér **Edi Rama** rehabilitoval nacistického kolaboranta [Midhata Frasheriho](#), který deportoval tisíce kosovských Židů do táborů smrti.

V **Litvě** byl vůdce pronacistické Litevské aktivistické fronty **Juozas Lukša**, který prováděl zvěrstva v Kaunasu, poctěn jako národní hrdina zákonem parlamentu, který [přijal rezoluci](#), v níž je rok 2021 označen za „rok **Juozase Lukši-Daumanase**“. [Na Slovensku](#) se „**Lidová strana Naše Slovensko**“ vedená neonacistou **Mariánem Kotlebou** posunula z okraje do hlavního proudu a v roce 2019 **získala 10 % parlamentních křesel**.

Nacističtí kostlivci ve finských a švédských skříních

Zatímco **Finsko** rádo oslavuje skutečnost, že jeho válka s **SSSR** v letech 1941-1944 **neměla nic společného** s druhou světovou válkou, ale byla pouze obranným spojenectvím s Německem proti zlému **Sovětskému svazu** a **Švédsko** rádo oslavuje skutečnost, že během druhé světové války zůstalo neutrální, fakta vypovídají o něčem zcela jiném.

Nejenže oba národy hrály agresivní roli ve válce proti Sovětskému svazu během operace Barbarossa i po ní, ale oba národy také poskytovaly rozsáhlé **půjčky** a další hospodářskou **podporu** od roku **1940 do roku 1945**.

V čistě vojenské rovině se „neutrální“ **Švédsko** pod vedením krále [Gustava V.](#) a sociálnědemokratického premiéra **Pera Albina Hanssona** postaralo o to, aby jeho území bylo

během [bitvy u Narviku v roce 1940](#), která vedla k pádu Norska, poskytnuto nacistům. Když byla o rok později zahájena operace **Barbarossa**, bylo **Německu** [umožněno využít švédské území](#), železnice a komunikační sítě k invazi do Sovětského svazu přes **Finsko**. Němečtí vojáci a bojová technika byli v rámci příprav na útok na Rusko převáženi z Osla do Haparandy v severním Švédsku.

Na hospodářské frontě směřovalo **37 %** švédského vývozu po celou dobu války do **Německa**, což zahrnovalo **10 milionů** tun železné rudy ročně a také největší produkci **kuličkových ložisek** nezbytných pro nacistickou válečnou mašinerii, která byla vyvážena přes přístavy v nacisty okupovaném Norsku. Profašistická rodina **von Rosenů** sehrála jednu z nejvýznamnějších rolí při prosazování nacistické ideologie ve Švédsku: [Eric von Rosen](#) spoluzakládal Švédskou národně socialistickou stranu a ve 20.-30. letech 20. století zajišťoval přístup horní vrstvy švédské šlechty k německému vrchnímu velení.

Hrabě [Hugo von Rosen](#) navíc působil jako ředitel americké pobočky švédské banky **Enskilda** a společnosti **SKF Bearing**, která po celou dobu války řídila tok finančních prostředků a kuličkových ložisek (vyráběných ve Filadelfii) pro Wehrmacht.

Historik **Douglas Macdonald** [napsal](#): „**Kuličková ložiska SKF** byla pro nacisty naprosto **nezbytná**. Luftwaffe by bez kuličkových ložisek nemohla létat a tanky a obrněné vozy by se bez nich nemohly pohybovat. Nacistická děla, pumovnice, generátory a motory, ventilační systémy, ponorky, železnice, důlní stroje a komunikační zařízení nemohly fungovat bez kuličkových ložisek. Nacisté by ve skutečnosti nemohli vést druhou světovou válku, kdyby jim Wallenbergova společnost SKF nedodala všechna kuličková ložiska, která potřebovali.“

Hugo byl **Göringův bratranec** z druhého manželství a jeho bratranec Eric bude v tomto příběhu brzy hrát důležitou roli.

Přehled nacistického dědictví ve Finsku

Na rozdíl od Švédska se **Finsko** nikdy nepokoušelo předstírat neutralitu a v tomto smyslu lze alespoň ocenit, že se vyhnulo pokrytectví svých švédských sousedů. Finsko, které sdílí 1340 km dlouhou hranici s Ruskem, jež zahrnuje oblast v dosahu 40 km od dnešního Petrohradu, bylo pro nacisty vysoce ceněným kusem nemovitosti.

Během války bojovalo **8000 finských** vojáků přímo po boku nacistů proti Rusům, přičemž mnoho z nich sloužilo v letech 1941-1943 v nacistických tankových divizích SS. Skandální [248stránková zpráva](#) zveřejněná finskou vládou v roce 2019 odhalila, že ne méně než **1408 finských** dobrovolníků sloužilo přímo v tankových divizích **SS**, které prováděly masová zvěrstva včetně vyhlazování Židů a dalších válečných zločinů.

Příčina spojení **Finska s nacisty** za války je také mnohem temnější, než dávají najevo vydezinfikované učebnice dějepisu.

Sovětští představitelé sledovali narůstající nacistickou válečnou mašinerii směřující k Sovětskému svazu jako zpomalenou srážku vlaků od chvíle, kdy byla v roce 1938 [uzavřena Mnichovská dohoda](#), jenž znamenala zničení **Československa** a vznik Frankensteinova monstra v srdci Evropy.

Alex Krainer ve své brilantní knize „[Šokující pravda o Mnichovské dohodě z roku 1938](#)“ ukazuje, že britská tajná diplomacie zajistila, že od Hitlerova převzetí Rakouska až po invazi do Polska v září 1939 britská politika appeasementu pouze předstírala odpor vůči nacismu, zatímco ve skutečnosti usnadňovala jeho neúprosný růst jako Frankensteinova monstra v srdci Evropy.

Závod o zajištění srdce země a obrat Finska k nacismu

Sovětský svaz věděl, že útok je nevyhnutelný, a proto v **srpnu 1939** podepsal pakt **Ribbentrop-Molotov**, aby vyčkal a pokusil se vytvořit nárazníkovou zónu mezi expanzivním nacistickým režimem a sebou.

Během tohoto malého období probíhaly závody o konsolidaci zájmových sfér, přičemž SSSR jednal defenzivně, aby si zajistil svůj měkký podbřišek před nevyhnutelným rozpoutáním horké války. Německo se mezitím předhánělo v tom, aby rozpoutalo válečnou vřavu vojenskými operacemi, které rozšířily Říši po celé Evropě.

SSSR získal několik důležitých strategických diplomatických vítězství podepsáním paktů o vzájemné pomoci s **Lotyšskem**, **Litvou** a **Estonskem**. Finsko pod vedením polního maršála Carla Gustafa **Mannerheima** a premiéra Rista **Rytiho** však ruskou nabídku **odmítlo**.

V přerušené rusko-finské smlouvě o vzájemné bezpečnosti **SSSR** nabídl odstoupení **Jižní Karélie** na severu výměnou za posunutí sovětské hranice na západ na **Karelském průlivu** a povolení umístit ve Finsku ruské základny. Proněmecká **vláda** Rytiho a Mannerheima se ve 30. letech 20. století veřejně přimkla k **Němcům** a velká část finské aristokracie se spolu se svými švédskými pronacistickými protějšky oddávala **iluzorním představám** o expanzionismu v domněnku, že ve velké části severozápadního Ruska zvané **Východní Karélie** zřejmě žije „čistý“ nordický národ neposkvrněný slovanskou i skandinávskou krví.

 Mapa z období 2. světové války zobrazující nejradikálnější verzi ideologie „Velkého Finska“, podle níž by velká část severoruského území právem patřila Finsku.

Odmítnutí dohody o spolupráci ze strany **Finska** vyústilo v rozhodnutí **SSSR** o **invazi** v listopadu 1939, což mělo za následek ztrátu **20 000 finských** vojáků, **11 % území** představujících 1/3 hospodářského potenciálu a spálené ego. Čtyřměsíční „zimní válka“ skončila v březnu 1940 s redukováným a poníženým Finskem toužícím po pomstě.

Polní maršál **Mannerheim** a premiér **Ryti** byli oddanými vyznavači mýtu o „**velkém Finsku**“, přičemž Mannerheim v předvečer dohody Finska o spojení s nacisty hlasitě prohlašoval ke svým vojákům, že „v roce 1918 během osvobozené války [proti Rusku] jsem Finům a Vídeňským Karelům prohlásil, že svůj meč nezasunu do pochvy dříve, než budou Finsko a Východní Karélie svobodné... Díky tomuto projevu bylo obtížné udržet představu, že spojení Finska s nacisty bylo pouze „obranné“.

Ačkoli revizionističtí historici běžně tvrdí, že **Herman Goring** poslal v srpnu 1940 do Helsinek osobního posla s žádostí o povolení využít území **Finska** výměnou za zbraně a podporu, výpověď plukovníka **SS Horsta Kitschmanna** z roku 1945, který byl do těchto výměn zasvěcen, svědčí o tom, že to byl sám **Mannerheim**, kdo jako první kontaktoval **Goringa** s návrhem na uzavření této dohody.

Dokumentováno v knize Henrika **Lundeho** „**Finská válka volby**“, Kitschmann vypověděl:

V průběhu těchto rozhovorů mi von Albedill [německý major ze štábu atašé, který informoval Kitschmanna] sdělil, že již v září 1940 generálmajor Roessing na základě rozkazu Hitlera a německého generálního štábu zařídil návštěvu generálmajora Talwela, zmocněnce maršála Mannerheima, ve vůdcově hlavním stanu v Berlíně. Během této návštěvy bylo dosaženo dohody mezi německým a finským generálním štábem o

společných přípravách na útočnou válku a jejím provedení proti Sovětskému svazu. V této souvislosti mi generál Talwel během konference v jeho štábu v Aunosu v listopadu 1941 sdělil, že on, jednající na osobní příkaz maršála Mannerheima, již v září 1940 – jako jeden z prvních – kontaktoval německé vrchní velení za účelem společných příprav německého a finského útoku na Sovětský svaz.

V září 1940 byla schválena [tajná finsko-německá tranzitní smlouva](#) a katastrofa, kterou byla **Barbarossa**, se dala do pohybu.

Dne 16. června 1941 Mannerheim vyzval **16 %** finského obyvatelstva, aby v rámci příprav na tento nápor bojovalo po boku wehrmachtu.

Když byla Barbarossa 22. června 1941 oficiálně zahájena, bylo ve Finsku **400 000 finských a německých vojáků**, protože finská letiště byla vydána nacistickým bombardérům. Mannerheimova smlouva s ďáblem vyústila v brzké vítězství, neboť jeho sen o „velkém Finsku“ konečně ožil a rozsáhlá území od Murmanska po Oněžské jezero [připadla v letech 1941-1944 finské okupaci](#). Během této doby byli etničtí Rusové a Židé ve Finsku posíláni do táborů nucených prací, kde jich bylo mnoho vyhlazeno.

Ve [finské zprávě z roku 2019 se uvádí](#):

Poddůstojníci a muži divize SS Wiking zapojení během pochodu do Sovětského svazu a jízdy přes Ukrajinu a Kavkaz se podíleli na četných zvěrstvech... Deníky a vzpomínky finských dobrovolníků ukazují, že prakticky každý z nich si musel být od samého počátku vědom zvěrstev a masakrů.

Při postupu finské divize **SS Wiking** přes západní Ukrajinu v červenci až srpnu 1941 bylo ve Lvově a Žytomyru zabito přes 10 000 civilistů a od začátku Barbarossy do března 1942 jich v regionu zahynulo přes 600 000.

Podivný případ dodnes trvající svastiky ve Finsku

Nyní je třeba říci pár slov o zvláštním **oficiálním logu** finského letectva, které bylo vytvořeno v roce **1919** a které vydrželo až do roku **2020**, kdy bylo logo vyřazeno z letadel, vlajek a uniforem (ačkoli se stále udržuje na stěnách letecké akademie).

Mám zde samozřejmě na mysli **podivný hákový kříž**, který **Finsko** po roce **1945** nepovažovalo za moudré **odstranit** ze svých vojenských letadel ani uniforem, a to navzdory pádu svých nacistických spojenců.

Opravené učebnice dějepisu rychle vyvracejí tento anomální staletý fetiš s hákovým křížem jako **naprostou náhodu**, která nemá nic společného s **nacisty**, protože nacistická strana přijala tento symbol celý rok po finské vládě. Jako většina našich oficiálních historických vyprávění se však i toto při sebemenším nátlaku rozpadá na kusy.

Jak se vypráví, švédský hrabě **Eric von Rosen** ze Švédska odkázal v roce 1918 finské **Bílé armádě** darem letoun **Thulin Type D** zdobený **hákovými kříži**, čímž vzniklo finské letectvo, jehož oficiálním **logem** se stala **svastika**. Vzhledem k tomu, že **von Rosen** používal svastiku jako svůj

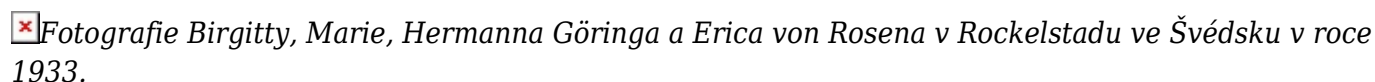
osobní znak již od doby, kdy ji poprvé spatřil na starověkých runách během středoškolských studií, dochází se k závěru, že finské vojenské svastiky a jejich nacistické protějšky nemohly mít žádnou souvislost.

Toto tvrzení zcela ignoruje skutečnost, že oba bratři von **Rosenové**, Eric a Clarence, byli předními šlechtici, kteří se hrdě hlásili k **nacistické myšlence**, sponzorovali švédskou eugeniku prostřednictvím Švédského institutu rasové biologie na univerzitě v Uppsale (cca 1922), lobbbovali za sterilizační zákony a představili Hitlera vyšší švédské elitě. V roce 1933 se **Eric von Rosen** stal jedním ze zakládajících členů **Nationalsocialistiska Blocket** (neboli: „Národně socialistické strany Švédska“).

Razantní podpora nacistů (která zahrnovala vliv von Rosenů na švédskou banku **Enskilda** a společnost **SKF**) také mění způsob, jakým musíme interpretovat úzký vztah, který oba Clarence, Eric a Hugo **von Rosenové** udržovali se svým švagrem Hermannem **Goringem**, který po první světové válce pracoval pro Erica von Rosena jako osobní pilot.

Během delšího pobytu na von Rosenově zámku Rockelstad v roce 1920 se Goring poprvé seznámil s:

1. von **Rosenovými** hákovými kříži, které zdobily zámek a přilehlý lovecký zámček,
2. von Rosenovou vášní pro ochranu přírody, kterou **Goring** sdílel a později se stal ve 30. letech prvním nacistickým říšským ministrem lesnictví a ochrany přírody a
3. švagrovou Erika von Rosena **Carin von Kantzow**, která se brzy stala **Goringovou** manželkou a **Hitler ji nazval „první dámou nacistické strany“**.

 Fotografie Birgitty, Marie, Hermanna Göringa a Erica von Rosena v Rockelstadu ve Švédsku v roce 1933.

Eric a Clarence von **Rosenovi** byli stoupenci [okultní sekty zvané ariosofismus](#), kterou vedl mystikou posedlý básník jménem Guido von **List**, jenž jednoduše převzal teosofii madame **Blavatské** a vnesl do ní zvrát o árijské rasové nadřazenosti se zvýšeným důrazem na **wotanské mýty**. V této sektě byla svastika a další runové symboly jako runa **Othala**, runa [Ehlaz/život](#), runa **Sig** (později používaná **SS**) a wolfsangle považovány za posvátné obrazy obdařené magickou mocí.

Guido von List zorganizoval svou sektu do vnitřního a vnějšího jádra, kdy „vyvolení“ se učili tajnému výkladu run v rámci okultní společnosti zvané Vysoký armanenský řád, kde von List sám působil jako velmistr.

Tento rasistický okultní árijismus s teosofickým cílem vnést hinduistickou a buddhistickou mystiku do nového postkřesťanského věku se v tomto období stal mimořádně populárním fenoménem mezi šlechtickými rody Evropy. Cílem bylo využít zvrácenou interpretaci východního spiritualismu zbaveného podstaty a vytvořit nový řád založený na „**věku Vodnáře**“, který by nahradil zastaralý „**věk Ryb**“, jenž představoval zastaralost rozumu, jehož příkladem byli Sokrates, Platón a Kristus.

Z Vysokého řádu armanenů brzy vyrostla další tajná okultní organizace nazvaná [Společnost Thule](#), jejímiž předními členy byli Rudolf **Hess**, Hans **Frank**, Hermann **Goring**, Karl **Haushofer** a Hitlerův trenér Dietrich **Eckart**.

Nyní je třeba čelit nepříjemné skutečnosti

Nepříjemnou skutečností v dějinách je, že **tytéž síly**, které daly vzniknout fašismu, [nebyly nikdy potrestány v Norimberském procesu](#). Nebyli potrestáni ti **průmyslníci** a **finančníci** z Wall Street,

kteří před válkou a během ní zásobovali Německo finančními prostředky a dodávkami... ani [britští finančníci z Bank of England](#), kteří se postarali o to, aby nacistické pokladny byly plné zkonfiskovaného lupu z Rakouska, Polska, nebo Československa.

V poválečném období došlo nejen k rozsáhlé reorganizaci fašistických vrahů v podobě [operace Gladio řízené CIA/NATO](#) a víme, že **Allan Dulles** přímo dohlížel na [opětovnou aktivaci šéfa Hitlerovy rozvědky Reinharda Gehlena](#) do velitelské struktury západoněmecké rozvědky spolu s celou jeho sítí. Ukrajínští nacisté jako Stefan [Bandera a Mikola Lebed](#) byli okamžitě začleněni do stejného aparátu, přičemž **Bandera** pracoval s **Gehlenem** od roku 1956 až do své smrti v roce 1958, zatímco **Lebed** byl začleněn do americké rozvědky, která řídila krycí organizaci **CIA** s názvem Prolog.

Jak nedávno uvedla **Cynthia Chungová** ve své knize [Sleepwalking into Fascism](#) (Náměsíčné pronikání do fašismu), během temných let operace **Gladio** mělo ve velitelské struktuře **NATO** obrovskou moc nejméně **deset** bývalých nacistů. Cynthia píše:

V letech 1957-1983 mělo NATO nejméně jednoho, ne-li několik vysoce postavených „bývalých“ nacistů, kteří plně veleli několika útvarům v rámci NATO... Pozice velitele a náčelníka spojeneckých sil NATO ve střední Evropě (CINCENT Commander in Chief, Allied Forces Central Europe – AFCENT) byla pozice, která byla obsazována VÝHRADNĚ „bývalými“ nacisty po dobu 16 LET PŘÍMO, v letech 1967-1983.

Během těchto let, se **Gladio** nedrželo pouze vzadu. Organizovalo proud teroristických akcí proti širokému obyvatelstvu Evropy, využívalo nomenklaturní „marxistické“ krycí skupiny nebo v případě potřeby [provádělo zásahy vysoce ceněných cílů](#), jako byli Dag **Hammar skjold**, Enrico **Mattei**, Aldo **Moro** nebo Alfred **Herrhausen**. Státníci, kteří nehráli podle pravidel Velké hry, bohužel neměli dlouhého trvání na tomto světě.

Obraz NATO jako předzvěsti „**liberálního mezinárodního řádu založeného na pravidlech**“ je více než povrchní, když vezmeme v úvahu **nacistické** spojení, na které by mnozí NATOfilové v Atlantické radě nejraději zapomněli. Tato historie by nás také měla přimět k přehodnocení

skutečných příčin [vzniku NATO v roce 1949](#), které posloužilo jako hřebíček do rakve pro vizi **Franklina Roosevelta** o [spojenectví USA, Ruska a Číny](#), o němž doufal, že se bude utvářet v době po druhé světové válce.

S ohledem na tento nacistický rodokmen by měl být přehodnocen i růst NATO kolem ruského perimetru od roku 1998 a masová zvěrstva bombardování pod vedením NATO v **Bosně, Afghánistánu a Libyi**.

Proč NATO na počest letošního „Dne žen“ zveřejnilo snímek ukrajinské **vojákyne**, která se na uniformě zjevně [prezentuje černým sluncem okultismu společnosti Thule](#)? Proč jsou ukrajinští nacisté sloužící v praporech **Azov** a **Aidar** propagandistickými kanály NATO nebo mainstreamovými médii systematicky zamlčováni, přestože jsou prokázány případy masových zvěrstev ve východním **Donbasu** od roku 2014? Proč nacistická hnutí zaznamenávají rozsáhlé **oživení** v celém východoevropském prostoru – zejména v **zemích, které se po rozpadu Sovětského svazu dostaly pod vliv NATO**?

Je možné, že **válka**, o níž jsme si mysleli, že ji spojenci v roce **1945 vyhráli**, byla jen bitvou v rámci větší války o civilizaci, jejíž výsledek se teprve ukáže? Finští a švédští vlastenci by se jistě měli hluboce zamyslet nad temnými tradicemi, u nichž hrozí, že budou oživeny, až se zapojí do **nové operace Barbarossa v 21. století**.

Autor na toto téma nedávno přednesl prezentaci. Je v angličtině a prohlédnout si jí můžete [ZDE](#).

AUTOR: Matthew Ehret

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ